

kunde kun være indtraadt som Følge af, at Magterne successivt vare komne til en falst Førestilling om Rigsdagen ved en Sammenblanding af forskellige Ting. Jeg skal dog endnu tilføie et Ord med Hensyn til en Antydning, som udgik fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) om den Maade, hvorpaa Budskabet kunde føres igjennem, og hvorpaa den ærede Rigsdagsmand troede at kunne bevise, at denne Sag, hvis den nu ikke blev vedtagen, alligevel kunde sættes igjennem. Det, troer jeg, er en Forverling. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa Noget i den Tankegang, han udviklede, og som jeg troer vil være tilstrækkeligt, for at Regjeringen anerkender, at denne Tankegang ikke kan følges. Den ærede Rigsdagsmands Tankegang var ligesom den, at man kunde vedtage en Grundlovsforandring, hvorved § 4 i Grundloven gik ud, og hvorefter Resultatet da blev, at det med simpel Stemmeffterhed kunde vedtages, at der skete en Forandring i Arvesølgen. Det er allerede befundet betænkeligt nok med Hensyn til den monarchiske Charakter af vor Statsform, at der overhovedet ved Hjælp af en Rigsdagsbeslutning kan skee en Forandring i Arvesølgen. Men i det Dieblit, at det vedtages, at en Forandring i Arvesølgen kan vedtages af den øieblikkelige Regent med simpel Majoritet af Rigsdagen, saa har Danmark ophørt at være et Monarchie (Hør! Hør!), og det vil aldrig af Stormagterne erkendes for at være et Monarchie. Det, er jeg vis paa, er Noget, som Regjeringen ogsaa veed, thi jeg behøver ikke at sige det, at det hele monarchiske Europa i dette Dieblit ikke vil finde, at det er tilstrækkeligt, at Dynastieforandringer kunne skee ved Beslutning af den øieblikkelige Regent med simpel Majoritet i Rigsdagen. Jeg skal endnu tilføie, at, hvis Noget tænkes paa Fare for Grundloven, saa troer jeg ikke, at det er Veien til at holde paa Grundloven at sige: „Efter Omstændighederne ophæves de væsentligste Bestemmelser i Grundloven“ (Hør!). Jeg troer, at Grundloven maa holde sig ved sin egen og Folkets Kraft, og det haaber jeg, at den vil gjøre. Der gives en anden og simplere Veie til Sagens Løsning — for at

ogsaa jeg skal give mit Bidrag til Antydninger om, hvad der kan skee —, og det er, at Regjeringen, hvis den overtyder sig om, at den virkelig har været for stærk i sine Fordringer med Hensyn til Formen, sammenkalder efter denne Session's Dphør en overordentlig Rigsdag og forelægger den et Budskab af samme Indhold i Realiteten, men i en omhyggeligere Form. Jeg forlanger ikke den Form, som jeg selv har været med at foreslaae; Ministeriet kan foreslaae en hvilken som helst anden, naar det kun bliver en saadan, hvorved Retssikkerheden hævedes; og jeg troer da at turde forsikre, at Forslaget gaaer igjennem (Hør! Hør!).

Formanden: Da 12 Talere ere indtegnede, skal jeg slutte det nærværende Møde og beramme et Møde til i Eftermiddag Kl. 8 præcis.

Dagsordenen vil blive:

Fortsættelse af 3die Behandling af Sagen angaaende det Kongelige Budskab.

Mødet hævet Kl. 4^{1/2}.

14de Møde.

Lørdagen d. 16. April.

Aftenmøde.

Forhandlingsprotokollen for fœrre Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen gaaer vi over til Fortsættelse af 3die Behandling af Sagen angaaende det fgl. Budskab af 4de Dec- tober s. A. Jeg skal give Ordet til Folke- thingsmanden for Aalborg Amts 1ste Kreds.

Safs: Jeg vil ikke love just at fatte mig saa kort, som jeg havde ønsket, i denne Sag, men jeg vil bestræbe mig for at holde det, uden forud at have lovet det, og kun tage lidet Hensyn til det, som ikke staaer i nøieste